

presseinfo

27.06.2012

Unge mønsterbrydere fra 4400

Mens mange har brugt deres tid på at dele verden op i sort og hvidt, sætte hegnsplæ og diskutere integration har 12 unge fra 4400 Kalundborg i år gennemført en gymnasieuddannelse. De har brudt et mønster blandt familie og venner men også skubbet til synet på de etniske danskere. Tre unge med somalisk oprindelse og HF-huerne på har fortalt mentornetværket Q4400 og beboerrådgiver Bo Mouritzen fra Klosterparkvej kvarteret i Kalundborg om det at være mønsterbryder.

Opskriften? Hårdt arbejde, brændende ønsker, fokus og en glubende appetit på menneskelig og faglig anerkendelse. Og så et stædigt nej til at blive sat i bås som doven og uengageret. Fremtiden? Endnu mere appetit på livet og endnu et brændende ønske om at få en videregående uddannelse. "Hvis viljen er der, kan man godt," siger Fardowsa på 22. Hun har glædet sig til dagen med en hue på hovedet og en rose i hånden. Glædet sig til at blive fejret og rost af familie og venner.

Ja til at klare sig godt

Fardowsa og hendes to klassekammerater, medsøsteren Hawa på 21 og det mandlige islet i trio'en, Burhan på 19, er alle født i Somalia og er to-sprogede. Under deres opvækst - også i Kalundborg - har de af og til bidt mærke i, at etniske danskere ikke altid har set på dem som et aktiv for lokalsamfundet eller Danmark. Snarere som en udgift eller det, der er værre. De er også blevet mødt med skepsis fra venner med samme baggrund som deres egen. Men de har alle tre set, at de, der klarer sig bedst, er de, der har en uddannelse og et mål. Og de har villet realisere drømmen om at få anerkendelse og blive ligestillet - uanset etnisk baggrund, religion og hudfarve. Målet rykkede meget tættere på den 26. Juni 2012, hvor rektor Peter Abildgaard på Kalundborg Gymnasium og HF kunne trykke dem i hånden og ønske dem tillykke.

Mere end én opgave

"Man skal selvfølgelig have en uddannelse. Vi er ikke opvokset her i Danmark for ikke at bruge vores uddannelsessystem. Det vil være tåbeligt, så kunne vi jo ligeså godt have været blevet i Somalia," mener Burhan, som mener, at knobleriet har været det hele værd.

Hawa har også knoklet. For hende har det i visse fag været en udfordring at være to-sproget, fordi hun i høj grad har skullet forstå det danske sprogs finurligheder for derefter at kunne forstå indholdet af undervisningen. Men som hun påpeger: "Når man først er blevet god til sproget, så er det lige før, at vi er bedre til det, end vores kammerater og venner, der er født her." Sagt med et varmt smil.

Forældre er ens

Vi er lidt på vej ind i det minefelt, hvor mange føler, at de skal træde varsomt og er lidt bange for at stille spørgsmålet, om en anden etnisk herkomst kan påvirke i den forkerte uddannelsesmæssige retning. De tre nyudklækkede med huer på fejer berøringsangsten og tvivlen væk.

"I virkeligheden har det været en fordel at have en anden etnisk baggrund og komme fra en helt forskellig kultur. Vi har kunnet se og fortælle om den og give vores viden videre. Vi har altid haft en åben dialog om vores herkomst og har inviteret vores kammerater ind i en snak om den. Det har åbnet deres øjne, samtidig med at vi har fået åbnet vores. Og skolen her har givet os nogle af de bedste rammer til den åbenhed," fortæller Burhan.

I forlængelse af den snak tilføjer Hawa knastørt: "Vores forældre er jo ikke anderledes end danske forældre. De ønsker for os, at vi får den bedste uddannelse og det bedste liv – uanset hvor vi kommer fra."

Den lille gnaver

Med til rollen som mønsterbryder og rollemodel hører også tvivlen på sig selv og evnerne til at klare sig igennem en uddannelse, som kun de færreste blandt deres familie og venner kan hjælpe dem med. Det er hårdt at være ensom ulv. Men alle tre føler, at de har fået skolens fulde opbakning, der hvor de har haft et behov.

"Inden jeg startede, var jeg meget bekymret over, om jeg overhovedet kunne klare mig. Men det gik langsom op for mig, at det kunne jeg," siger Hawa. Fardowsa var rundt om en uddannelse som klinikassistent, hvor praktikpladsproblemet testede hendes viljestyrke af, mens Burhan valgte at tage 10. klasse med for at blive mere moden til en gymnasial uddannelse. Alle tre har haft den lille gnavende fornemmelse af tvivl. "Ligesom alle andre mennesker," siger Fardowsa.

Taknemmelighed og nye mål

Nu er huerne på, og det skal fejres med familie og venner. Rektor Peter Abildgaard har fået knus og blomster fra forældre. Hawa, Fardowsa og Burhan fortæller samstemmende, at de lige nu har en følelse af taknemmelighed i sig og ønsker at give noget tilbage som tak. Og takken bliver for alle

tres vedkommende et stort og rungende JA til at få en videregående uddannelse, så de gennem deres indkomster og arbejde kan bidrage til det danske samfund.

Hawa er ikke helt sikker endnu, men overvejer jura på universitetet med et mål om at blive advokat. Burhan er helt klar på, hvad han vil. Det bliver erhvervsjura på Copehagen Business School. Og Fardowsa har en drøm om at blive bioanalytiker og skabe sig en karriere i det danske sundhedsvæsen. "Måske med en overbygning på uddannelsen," siger hun.

På spørgsmålet om fremtiden på den private front bliver der lidt stille og man kan kun høre skolens pedel flytte rundt på et køleskab. "Én ting ad gangen – ellers ender det galt," smiler Hawa. Dermed også historien om at de unge er sig selv og fremtiden bevidst, og at det er deres klare valg, drømme og indsats, der tæller – de vil gerne blive ved med at være mønsterbryderne fra 4400.

Kontakt og information

Du er altid velkommen til at kontakte de tre somaliske unge ved henvendelse til en af os:

- Initiativtager til mentornetværket Q4000, Helle Laursen Petersen:

Mobil: 20 21 27 66

E-mail: helle@delebarn.dk

- Beboerrådgiver i Klosterparkvej kvarteret i Kalundborg, Bo Mouritzen:

Mobil: 30 56 96 05

E-mail: bo.mouritzen@mail.dk

- Journalist Per-Henrik Goosmann:

Mobil: 23 10 44 53

E-mail: phg@gcommunication.dk